

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 57. Synodus Hierosolymitana contra Calvinistas de consensu Ecclesiæ
Orientalis gloriantes celebrate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Sæc. XVII.
A. C. 1672.

§. LVII.

Synodus Hierosolymitana contra Calvinistas de consensu Ecclesiæ Orientalis gloriantes celebrata.

Jam antea Cyrillus Berrhoensis Episcopus, & rursus Parthenius ejusdem Successor ac Patriarcha Constantinopolitanus pro damnandis Calviniani Patriarchæ Cyrilli Lucaris erroribus, ejusque confessione Constantinopoli Synodum celebrabant, in qua Græcorum fidem a Calvinianis commentis plurimum alienam esse declaratum: Ut vero adhuc luculentius Ecclesia Orientalis demonstraret, quanto horrore hanc hæresin execraretur, & quam inique Calvinistæ errores suos Græcæ Ecclesiæ affingant (*), hinc Dositheus Patriarcha hoc anno die decima sexta Martii Hierosolymis Synodum habuit, ac fidei decreta explanavit, quæ tanquam *fidei orthodoxæ clypeus seu apologia adversus Calvinistas hæreticos, Orientalem Ecclesiam*

Vid. supra
l. 198. t. 59.
§. 102. p. 734.
l. 199. §. 72.
t. 6. p. 248.
§ 51. p. 669.
Harduini
Acta Concil.
Tom. XI.

Q q 4

(*) Verum hoc sibi proprium habet omnis secta recens nata, fallax, mendaxque, ut dum de sua juventute erubescit, senectutem sibi pretiumque ex antiqua religione emendicare quærat.

Sæc. XVII. *fiam de Deo, rebusque Divinis hæretica cum*
A. C. 1672. *ipsis sentire mentientes opponerentur, ut*
 in frontispicio hujus Synodi dicitur. Prodiit equidem hæc Synodus primum anno Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto, & quidem sub nomine Synodi Bethlehemiticæ, eoquod in Conventu Bethlehemitico ob dedicationem instauratæ sacrae ædis celebrato hujus Synodi celebrandæ consilium fuisset initum; quæ tamen, cum Hierosolymis fuerit digesta, ejusque decreta subscripta, hinc merito Hierosolymitana dicitur, & hoc nomen in secunda illius editione præferret, quam etiam anno hujus sæculi septuagesimo octavo quidam Benedictinus Congregationis S. Mauri latine reddidit.

Præprimis igitur Græci hujus Synodi Patres in præfatione Calvinistis exprobrant, quod suos errores Orientali Ecclesiæ non ex ignorantia, sed præmeditata malitia imponant, eoquod ex Jeremiæ Patriarchæ, Joannis Nethanaëlis, Petri Kizæbæ Archiepiscopi Gabriëlis Philadelphiensis, aliorumque scriptis abunde nossent, quid Græci Ecclesiæ profiteatur. Ut autem Calvinistis, qui ex Lucaris confessione Ecclesiam Orientalem suæ doctrinæ conformem esse, probare nitebantur, hinc eis præsidium eriperent, in Cap. demæ

demonstrarunt, quod ipse hic Lucaris Sæc. XVII. A. C. 1672.
 circa omnia fidei capita aliter, ac in A. C. 1672.
 ejus confessione exprimitur, in sua Ec-
 clesia docuerit, ipsius vero confessio
 non totius Ecclesiæ, sed duntaxat pri-
 vati hujus Apostatæ doctrina sit, in
 Cap. IV. asserunt, quod Ecclesia Orien-
 talis, aut ea, quæ Cyrilli confessio ex-
 ponit, nunquam crediderit, aut si illa
 crediderit, nullam cum Christo partem
 habere potuisset; necesse enim cuilibet
 Christiano esse, ut corde credat, ore
 confiteatur, & quæ credit, & confite-
 tur, factis demonstret, ac ne nomine
 quidem Christiani dignus sit, qui alia
 corde credit, & alia ore & factis ex-
 primit: unde concludunt, si Græci ea cre-
 didissent, quæ Cyrilli confessio exprimit,
 eos non potuisse esse Christianos, cum
 publica ipsorum doctrina, quam libere,
 seposita omni metus causa profitentur,
 & quotidiana praxis, Lucarensi con-
 fessione plene adversetur, siquidem a-
 pud Græcos septem Sacramentorum
 usus, SS. Imaginum cultus, Sancto-
 rum veneratio, transsubstantiatio, Sa-
 crificium Missæ, Baptismi necessitas,
 gratiæ amissibilitas, Ecclesiæ visibilitas
 infallibilitasque, Prædestinatio, justifi-
 catio, bona opera, Purgatorium, Epi-
 scoporum præ Presbyteris eminentia,
 & cetera Catholicæ Ecclesiæ dogmata,
 Qq 5 quæ

Sæc. XVII. quæ in Lucaris confessione rejiciuntur, **A. C. 1672.** etiamnum ubique vigeant, quin & certis diebus, scilicet a Dominica post undecimam Octobris diem, qua Patrum in Synodo Nicena II. contra Monomachos congregatorum memoria recollitur, & prima Quadragesimæ Dominica, quæ orthodoxia dicitur, nonnulla a Cyrillo tanquam orthodoxa, & approbata anathemati subjiciantur. In capite V. Cyrillum, etsi præfatam Confessionem reque suam esse, neque se ejus doctrinam approbare, jurejurando adhibito asseruerit, & contraria huic Confessionis in Ecclesia sua publice docuerit, in prædictis tamen duabus Synodis eam ob causam damnatum referunt, qui scripto aliquo confessionem istam reprobare noluerit, ideoque Cyrillum pro infelici, omnisque cum Christo communionis extorri habendum esse, Patres pronuntiarunt: Postea dupliciter alius Synodi decreta præsentis Synodi actis inseruerunt: Denique in Cap. VI. Ecclesiæ Græcæ doctrinam juxta ordinem in Lucarensi Confessione observatam proponunt: Notandum tamen, quod hi Patres contra Cyrillum, qui Patrem per Filium procedere asseruit, Spiritum sanctum a Patre procedere probeantur, unde colligi potest, eos Romanæ Ecclesiæ non fuisse addictos.

Latinorum tamen gratiam aucupari intentos multa, de quibus inter Græcos & Latinos est contentio, dissimulasse.

Sæc. XVII.
A. C. 1672.

Quia vero Cyrillus suæ confessioni responsum ad quatuor dubia adjuverat, de his quoque Synodus egit: Quæstio I. erat, an S. Scripturam vulgari idiomate ab omnibus deceat legi, II. An sit clara. III. Quinam libri sint Canonici, vel apocryphi. IV. An sacre Imagines sint venerandæ. Has quæstiones Synodus juxta Catholicorum doctrinam definivit, & nonnulla de Monachis & jejuniis adjunxit, acrius in Joannem Claude Charentonensem Calvinianum Prædicantem invehens: Annexa etiam habetur huic Synodo Dionysii Patriarchæ Constantinopolitani ad Calvinistarum errores responsio Mense Januario ejusdem anni, quo hæc Synodus, edita: medio loco inter hanc Synodum & præfatam responsum exhibetur aliquod Gallici apud Turcarum Imperatorem Oratoris documentum, ex quo colligere licet, Synodum hanc eo suadente a Patriarcha Dositheo fuisse celebratam. Exosa est hæc Synodus non modo Calvinistis, sed & Lutheranis, eo quod illius Patres his denuo exprobrassent, quod ipsi per suum Martinum Crusium Tubingensem Prædicantem aliosque, suæ novi-

Sæc. XVII. novitatis articulos Græcis transmissis
 A. C. 1672. sent, ac Orientalis Ecclesiæ consensum
 emendicare voluissent, Jeremias vero
 Patriarcha eorum hæresin Theologicè
 ac Catholice confutasset, & orthodoxas
 opiniones, quascunque **A PRINCIPIO
 ECCLESIA OBTINUIT ORIENTALIS,**
 Lutheranos edocuisse: Erubescant ergo Lutherani, de sectæ novitate ab ipsis quoque Græcis convitiis.
 Ceterum huic Synodo sexaginta novem Præsules, Sacerdotes, & Monachi subscripti leguntur.

§. LVIII.

Quidam Præsules a Clemente X. Papa ad Purpuram evedti.

*Vid. supra
 §. 30 p. 545.
 Roma sancta
 Kolb p. 4.
 Theatr. Europ. t. II.*

Hoc item anno Clemens X. Papa in
 crum Purpuratorum Collegium
 novis Cardinalibus auxit, ac die vigesima secunda Februarii præter Bernardum Gustavum, cujus jam supra meminimus, Petrum Bonzium Purpuratorum Romana decoravit, cui adjunxit Petrum Vincentium Mariam Orfinum Collegii Prædicatorum, qui tamen oblatam hanc dignitatem sacra pertinacia constanter acceptare recusans, non nisi expressio Pontificis mandato expugnata poterat, ut patet ex hisce Papæ literis